

Jak vyplývá z názvu i úvodní kapitoly rozhodla se autorka se ve své bakalářské práci sledovat problém filmové adaptace literárního díla. Vzhledem k výběru konkrétního uměleckého díla a jeho filmového ztvárnění (Erbenova *Kytice* ve filmovém zpracování F. A. Brabce) zaměřila autorka svou pozornost rovněž na problém estetické hodnoty a kýče. Tomuto záměru odpovídá i kompoziční členění práce na tři části – v první se autorka věnuje problému filmové adaptace, ve druhé na základě sekundární literatury definuje pojem kýče a v části třetí provádí analýzu a interpretaci obou uměleckých děl.

V kapitole věnované filmové adaptaci autorka používá několik konceptů a interpretačních přístupů, čímž se jí podařilo vytvořit náležité pojmové zázemí. Škoda, že představení jednotlivých diskursů (naratologického či sémiotického) působí spíše jako výpisky z četby prostudované literatury. I bakalářská práce by jistě snesla poněkud kritičtější a komparativnější pohled (byť to není jejím primárním požadavkem). Podobně působí i druhá „teoretická“ kapitola věnovaná kýči.

Těžiště práce ale spočívá v interpretaci konkrétních děl. I v tomto případě je autorčin přístup poněkud opatrný. Tato opatrnost se dá zřejmě vysvětlit respektem k jednomu z klíčových děl českého literárního kánonu. Při interpretaci Erbenovy *Kytice* se tedy autorka opět opírá o sekundární literaturu, vycházejíc především ze studie Vaňkovy. O reflexe a ohlasy (především publicistické – což bych nepovažovala vždy za nejšťastnější perspektivu, chybí-li kritický přístup) se sice opírá i v případě interpretace Brabcovy filmové adaptace, ale v komparativních pasážích jsou její analýzy již mnohem více samostatné.

Při závěrečném shrnutí autorka propojila teoretickou a praktickou část a pokusila se o aplikaci pojmů a konceptů vytyčených v úvodu práce – jednak o komparaci filmového a literárního vyprávění, jednak o identifikaci a klasifikaci aspektů kýče ve filmové adaptaci Erbenovy *Kytice*.

Jakkoli lze nalézt řadu výhrad – jak co se týče způsobu analýzy primárních i sekundárních textů, tak ne zcela využitého potenciálu zvoleného tématu (za zamyšlení by například stála „lidovost“ baladického žánru ve srovnání s „masovostí“ a „líbivostí“ kýče) -, ponechám tyto výhrady na případnou diskusi u obhajoby a jejich váhu bych zlehčila tím, že se jedná zřejmě o autorčin první text akademické povahy. Vzhledem k tomu, že práce splňuje požadavky, které jsou kladeny na bakalářské práce vzniklé na ÚČLLV, d o p o r u j i práci Anny Havlíkové k obhajobě.